

П. Защо ся счита първа и голѣма тази заповѣдь за любовъ-тѫ къмъ Бога?

О. Защото който обича Бога съсъ всичко-то си сърдце, ще нази всичкы-ты другы заповѣди Божии. Любовъ-та къмъ Бога е коренъ-тъ, а пазеніе-то на Божий-ты заповѣди е плодъ-тъ. Подобно и искрення-та любовъ къмъ ближній-тъ ще ны прави да испълнямы всичкы-ты си къмъ него длъжности. За това казува Господъ нашъ че всичкий-тъ законъ и пророци-ти висятъ отъ тѣзи двѣ заповѣди.

ЧАСТЬ ПЕТА.

Какъ може Христосъ да е сынъ Давидовъ, и въ исто-то време Господъ неговъ? Ст. 41—46.

П. Кажи пытаніе-то Христово за тойзи прѣдметъ.

О. И като бѣхъ събрани Фарисеи-ти, попыта гы Иисусъ и каза, какъ мыслите за Христа? Чий сынъ е? казуватъ му, Давидовъ. Казува имъ, какъ прочее Давидъ Духомъ го нарича Господъ, и казува, Рече Господъ на Господа моего, Съдни отъ деснѣ-тѫ ми странж, докль положъ врагове-ты ти подножие на нозѣ-тъ ти? И тъй, ако Давидъ го нарича Господъ, какъ да му е сынъ? Ст. 41—45. Исал. 110; 1. Дѣян. 2; 34. 1 Кор. 15; 25.

П. Отъ дѣ знаехъ Іудеи-ти че Христосъ щѣше да е сынъ Давидовъ?

О. Отъ пророчества-та: на примѣръ Исаia (11; 1 и пр.) казува, “И ще израсте прѣчка изъ пънъ-тъ Іессеевъ, и отрасль ще поникне изъ кореніе-ты му: и Духъ-тъ Господень ще почине на него” и пр. И (9; 7) “Не ще има свѣршъкъ въ нарашеніе-то на началство-то му и на миръ-тъ,